دسپين غر زخمي مرغی ۰

ليکوال :سيد ادريس "سادات"

دناول اتل: حکمت اللّٰه صديقی

حکمت تنکی ځوان وو.خپلو
درسونو ته يی ډير پام کاوه د ژوند
دسختو شکنجو نه بی خبره وو.
دځوانی نشی داسی يو حالت ته
رسولی وو.
چی چا به فکر کړی وی چی

(c) ketabton.com: The Digital Library

حکمت هم په دنیا دخدای یو بن
ادم دی.
پلار به یی دورځی په جلال اباد
ښار کی کراچی چلوله.
خو زوي یی په کلي کی په لوفر
مشهور وو.
ځکه چی د ده نه به هیڅا هم
خیر نه لیده.
او هر چا چی به ورسره خوله
ووهله.
بس ځانته به یی لانجه وکتله
پلار به یی چی دښار نه راغی
دزوی پښتنی ته یی هیڅ وخت نه
پاتی کیده دحکمت مورهم
دحکمت سره سخته پعذابوه.
خو پلار ته یی حال نشو ویلی
ځکه په ټول کور کی یی همدا یو
نازولی وو.
دحکمت مور زرغونه نومیده خلکو
به د زرغونی ترور په نوم پیژنده
زرغونی به هم دورځی دګاونډیانو
په کور کی کارکاوه.
دحکمت دوه ترونه وو چی یو
زرداد نومیده او بل علی
شاه نومیده او دحکمت خپل پلار
فضل جان نومیده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

چی فضل جان یی تر ټولو کشری
ورور وو .
علي شاه او زرداد چی به هر وخت
دحکمت مکتب ته تلل کتل او
دحکمت دپلار پیسی به یی کتلی
سخته غوصه به ورتله خو هیڅ
یی هم د وسه پوره نه و ځکه چی
دوی ته خدای زامن نه و ورکړي.
وخت تیریده حکمت خپلی زده
کړی وکړی خو د پلار په خوښه نه
ترونو په خوخه ولی چی دحکمت
ترونو غوښتل چی حکمت داسی
یو انسان جوړنشی چی سبا زموږ
په کلی جومات کی یی خلک ډیر
درناوی او احترام وکړی بلکی ددی
برعکس خلک یی په غلط نوم
یاده وی او خلک دده په شتون
کی بیخی ناراضه وو ځکه چی
هیڅا هم تری خیر نه وولیدلی
بغیر دشر نه.
یو څه وخت وروسته دحکمت
پلار فضل کاکا یو دم دم ورک
شو.
چا به ویل چی فضل کاکا خپلو
ورونو ورک کړی چابه ویل چی
دفضل کاکا دشمنی خو صرف د

(c) ketabton.com: The Digital Library

کلی لوی ملک رامداد سره وه
ولی چی هغی یی په ځمکه
قبضه کړی وه.
بازو شیطانانو به بیا ویل چی
فضل کاکا پخپله ځان ورک
کړی تر څو دلوی ملک رامداد نه
بدل واخلی همدی لپاره خو یی
زوی هم لوفر رالوی کړ خلکو به
رنګارنګ قیصی کولی.
خو په اصلی خبره هیڅوک هم
نه پوهیدل چی اخردا کار چا
کړی دی .
دفضل کاکا ورونه هم ډیر
حیران ول چی دا څه وشول
خو په داسی سخت وخت کی
هیچا هم حکمت ته لاس ورنکړ
حکمت یوازی تر کوره ووت
دمور نه یی دعا واخیسته.
او روان شو مخ پر سپین غر
دخپل کلی همزولو سره یی هم
خدای پامانی وکړه.
خپلو هغو ملګرو سره یی زړه
دخلاصه وژړل چی مکتب کی
ورسره پاتی شوی وو.
واقعا چی هغوی د حکمت په
تګ ډیر زیات سخت خفه وو د

(c) ketabton.com: The Digital Library

- حکمت داسی خاص زيات
- ملګری هم نه وو خو ادریس او
- مسیح په نوم یو دوه لیونیان
- یی پیدا کړی وو دادریس او
- مسیح تر سترګو اوښکی بهیدی
- حکمت ورسره خدای پامانی
- وکړه او دیو نامعلوم سفر په
- لور رهی شو.
- مور ورته دکلي سر نه لاس
- خوځاوه او حکمت د کلی په
دښتو کی ورک شو.

- په لارو کی دهر رقم حادثو سره مخ شو داسی حادثو سره مخ شو چی په ټول ژوند کی یی تر
- اوسه نه وو لیدلی لکه کوچان او اوښان او همداسی بدلی بدلی دشینوارو ژبی او په شینوارو کی یی دیو کس سره شخړه هم وکړه خو شینواری پری ډیر وو او دا یی ووهلو.

دیو څه مزل څخه وروسته سپین غر ته ورسید.

حکمت چی سر ټیټ کړ او غوښتل یی چی دسپین غر تر اخره ځایه یی نظر ورسیږی.

نو دسر نه یی خولی وغورځیده هغه یی وچته کړه.

دسپین غر ښکلا ګانو یی کیفیت بدل کړ لګ څه دارامی احساس یی وکړ خو بیا د هغه پلار څهره ورپه یاد شوه چی نه یی جنازه شوی ده نه ورته څوک مړی وایی نه ژوندی حکمت ډیر کشر وو بازی وخت کی اکثر داسی وشی چی یوانسان دبد کار نیت لري او خدای یی سم کړي د حکمت ترونه هم همداسی ولی چی ژوند هر اړخ لري په ژوند کی یوازی اوسیدل نه دي چی خالی واوسیږو.

- او خالي دخپل ژوند نه خوند واخلو بلکی باید یو څه غیرت هم ولرو که

(c) ketabton.com: The Digital Library

چیرته دظالم دظلم جواب ورنکړو نو ظالم به بیا ډیر زړه ور شي.اوزموږ پشان ډیر نور مظلومان به هم تر تیغه تیرکړي.

دماښام شپږ بجې وی تیاره هم خپره شوه خو دسپین غر واورو خپله رڼایی کمه نکړه سپین غر داسی یولاره وه لکه ماهیپر داسی یو ځایی سړی نشي ورختلی. دشاوخوا نه به یی لکه دمارتاویږی تاسی فکر وکړی چې دجلال آباد ښار نه صفا سوچه ښایسته خکاری. نو دابه څومره لوی غر وي حکمت مخ په پورته روان شو ان تر دی په اته بجی دغر نیمایی ته ورسید سپین غر ډیر لوړ غر دی ډیرو مشرانو لیدلی دی.

که چیرته دورځی اته بجی یی په ختلو پیل وکړی د ماسپښین پر دولسو بجو به یی اخر ته ورسیږی.

حکمت هم همداسی په شپږوبجو روان سو اوتر اتو دغر نیمایی ته ورسید حکمت سخت ستړی شو دسپین غر په واوری ډک میدان کی یی په تندی خوله راغله یو خوانه دپلار غمونو ژړاوه او دبلی خوانه یی خپل هغه وخت ته ژړل چی ده په خه راحت په خپل کورکی تیر کړی وو او پلار یی ورته راوړی وه حکمت دغر په منځ کی کیناست

خپی یی دښارپه طرف راکړی کړی په ښارکی دګروپونو رڼاګانی داسی ښکاره کیدلی لکه ماشوم چی په شګو کی ځانته کور جوړ کړی وي او هغی ته ګوري.

یخه تروږمه لګیده فکر کی یی هځی راغلل هغه وایی چی موږ به په کلي کی دجلاآباد ښار

نوم څومره لوړ اوریدو رامدادکاکا یوه ورځ ښار تللی وو.

کلیوالو ته یی دښار قیصی کولی موږ به ورته داسی غوږ نیولی وو لکه څوک چی یو دروغجن خوب وینی ما فکر نه کاوه چی یوه ورځ به می دا ښار داسی مخ ته پروت وي لکه دماشومانو دشګو نه جوړشوي کور.

حکمت دخپلی بکسی څخه داوبو پتک راوباسو دوه دری غړوپه یی ورنه وکړل زیات خوند یی ورکړ په

یخ ځای کی د تړمو اوبو څښل نوبیا بیل خوند لري حکمت په پتک خوله

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټينګه کړه ټولی یی په یوه ځاه یی ټولی وځښلی.

شونډو باندی یی هم ژبه تیره کړه اسمان هم ډیر روڼ وو حکمت تر اوسه داسی روڼ اسمان نه وو لیدلی.

حکمت خپله دمه وکړه او تر هغی وروسته یی خپله بکسه شاته واچوله.

مخ پر لوړ روان سو پنځه شپږ قدمه به یی نه وو اخیستی دشاخوانه پری چا غږ وکړ چی ځوانه سپی درپسی و چی لاره دی غلطه کړه حکمت چی شاته وکتل ګوری یو ښکلی ځوان یی تر شا ولاړ دی حکمت ورته وویل:هههه نه یاره سپي راپسی ندی خودژوند سختی راپسی دي او زه ورنه مخکی یم ځوان کوچی وو.

د سپین غر نه لاندی یی دغره په لمن کی کیږدی وی

کوچي دحکمت پر ولي یی لاس کیښود ورته ویی ویل خدای خو لری خپل همت دلاسه مه ورکوه هیڅوک هم تر تا طاقت ور نشته په جهان کی او بله داژوندکه دومره اسان وایی نو پیل به یی په ژړا نه کیده کوچي د حکمت سره خدای په امانی وکړه.

کوچی حکمت ته دپاتی کیدو ټینګ ست وکړ خوحکمت ورسره پاتی نشو.

حکمت ته دکوچي خبرو دوه برابره همت ورکړ حکمت خپل تګ ته دوام ورکړ دشپی په پاو کم لس بجی د سپین غر لوړی څوکی ته چی سیکارام نومیږی ورسید.

دشپی چوپتیا او تکی توری تیاری بل ډول ماهول جوړ کړی وو حکمت داوبو په لټه کی شو تر څوخپل لمونځ اداکړي.

دیو څه مزل څخه وروسته یی یوه چینه پیداکړه چی د سخت کیف نه ډکه شرشړه یی کوله داوبو شړا ر داسی بریښیده لکه څوک چی دژمی په یخو او اوږدو شپو کی غمګینی ټپی کوي حکمت خپل نستونی رابډ وهل د اودس لپاره یی چینی ته لاس ټیټ کړ دلاس دټیټولو سره یی دخولی نه بی دریغه چغه ووته حکمت وویل :اوف خدایه دا اوبه څومره یخی دی ماته خو یی بیخی شاټ راکړ حکمت دواوری په اوبو صرف داسی اودس وکړ لکه ځان چی یی پری غوړ کړی وي حکمت خپله چینه وویست دغره په

(c) ketabton.com: The Digital Library

سر کی یی اواره کړه په لمانځه ودریده.

خپل نهه رکعته لمونځ یی بشپړ کړ دعا یی له خدایه وغوښتله خوب ورته ټالی ورکولی خو په داسی یخ ځای کی هیڅا هم خوب نشو کولای خالد مخ پر ځوړ روان شو دپاکستان خاوری ته داخل شو او دشپی په دولس بجی دغره څخه کیوت مخ ته یی دپاڼه چنار سپیره ډاګونه راغلل دحکمت هم نور زړه تنګ وو خو نه هم چیرته اس وو .

چی سورلي پری وکړی او نه هم کچره یا اوښ و تر څو بلوچستان ته یی ورسوی حکمت دپاکستان دخاوری په لومړیو قدمونو کیچی پاڼه چنار یی بلله له مجاهدینو سره مخ شو او دیوځای کیدو غوښتنه یی ورڅخه وکړه خو حکمت ته مجاهدینو وویل چی دابه تر وزیرستانه ځی هغی ځای نه به امر راوړی بیا به موږ ورته دلته داوسیدو اجازت ورکوو نو حکمت ځکه دوزیرستان لاره تعقیب کړه.

هر کله چی حکمت دپاڼه چنار دسپیرو ډاګونو نه ووت نو یو بس ورته مخامخ شو حکمت ورته داودریدو په پار لاس وخوځاوه بس والا ودرید حکمت بس والا ته وویل:غواړم تر وزیرستانه ولاړ شم دکوزی پښتونخوا خلک ډیر غیرتی دشجاعت اود میړانی نه ډک خلک دي حکمت یی دبلوچستان تر هغه ځایه وروسوی کوم ځای ته چی حکمت غوښتل په لاره کی موټروان دخالد سره خه معرفي شو او حکمت ورته دخپل ژوند ټولی قیصی په ډکو سترګو تیریکړی.

ددواړو سره خه ساعت تیر سو دبس موټروان هم دحکمت پشان ځوان وو هغی هم خپله دژوند قیصه یی حکمت ته وکړه دهغی هیڅ پلار ورور یا ملګری یی نه وو او دملګرتیا لپاره ورته دحکمت نه بل څوک خه پیدا نشو حکمت یی تر خپله ځایه ورسوی هلته یی خلکو ته معرفی هم کړ او دپوره باور یی ورته وویل حکمت دموټروان ددی کار نه سخت خوشحاله شو مجاهدینو حکمت ته پنځه ورځی وخت ورکړ په دی پنځو ورځو کی خالد دبس والا جمشید سره و. جمشید دخپل بس سربیره یو هوټل هم درلود.او خپله ګوزاره به یی پکی کوله بس یی بل چاته په کرایه ورکړی وو کله به یی خپله چلاوه نور وخت به هوټل کی وو حکمت هم ورسره هلته

(c) ketabton.com: The Digital Library

پاته شو دغه پنځه ورځې حکمت خه په عیش اونوش تیری کړی
 داسی ورځ به نه وه چی سور کړی چرګ به یی نه خوړ او هر ډول انجونی به هم دجمشید هوټل ته راتللی حکمت او جمشید ځوانان ول او خپلو کی به یی یو بل ته اشاری کولی حکمت که څه هم ددی شیانو شوقی نه وو خو بیا یی هم د خپل ملګري دزړه ساتلو لپاره داکار کاوه یوه ورځ یوه جینی د جمشید هوټل ته راغله حکمت چی یی سترګی وکتلی خوله یی وازه پاتی شوه جنی دهوټل کورسی ته ورتلله او حکمت دجنی پسی دواړه غبرګی سترګی مړی نیولی وی او دسترګو په حرکت د یو نوی څه کتلو په شان یی ورکتل دجمشید چی ورته پام شو نو حکمت ته یی وویل ګوره حکمته بچیش دی جینی ته ډیر مه ګوره دی جینی پسی دلته لوړ رتبه لوړ رتبه خلک راځي که هغوي وکتلی ستا په سر به ماته جنجال جوړ شي حکمت سترګی یو دم دجمشید خواته راواړولی ورته یی وویل که داسی ده بیا ورته نه ګورم خو زه چی دکوره راوتی یم ددی لپاره راوتی یم تر څو زما څخه یو زورور انسان جوړ شی او که چیرته زه ریشتیا هم زورور شوم نو دپلار دغچ نه وروسته به زما لومړی کار ددی جینی خپلول وي.
حکمت دا پنځه ورځی وخت خه په خوشحالی تیرکړ دملګري موټر یی ډریور سره وو جمشید سره په هوټل کی رقم رقم موټرو والا وو نو یو کس سره یی دحکمت تر وزیرستانه رسولو خبره وکړه ورته یی دپیسو خبره وکړه خو موټروان ونه منله او ورته یی وویل چی راغلم ملګری راولم په ټولو به قیمتی لسي وځښی.
جمشید ورسره ومنله جمشید خپل ملګری ته ورتر غاړی ووت په وړینه ټنډه یی ورته وویل :یاره ته چی راغلی وی په ژوند کی می تر اوسه هیڅ کمی محسوس نکړ تا خو ماته دخپلوانو مینه په دا څو ورځو کی راکړه خو وس چی ځی سخت خفه یم.
حکمت وویل :ستا څخه تړی مننه وروره که تقدیر موقع راکړه بیابه ضرور وګورو ستا په هوټل کی به بیا کای وځښو او خوند به واخلو وس نو زه ځم په مخه دی خه.
حکمت موټروان سره کښیناست موټروان روان شو وزیرستان لاره هم

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوندور ځای دی غرونه او ځنګلونه خو یی بیا بیل خوند کوی پدی لیاره کی حکمت له دی موټروان سره هم اشنا شو ګپ شپ یی ولګو موټروان حکمت تر وزیرستانه ورسوی حکمت دمجهاهدینو په لور دغرور نه په ډک مخ ورروان شو. دحکمت موخه دانه وه چی جهاد وکړی بلکی حکمت غوښتل تر څو دخپل پلار غچ دملک رامداد څخه په زور واخلی

لکه سنګه چی یی پلار ورته ورک کړی همداسی به دا ملک رامداد وکړی حکمت ته یی په وزیرستان کی پوره دری ورځی وخت ورکړ تر څو همدلته دلومړنیو ورځو تمرین وکړی بیا به یی بانه چنار ته ولیګی حکمت همداسی وکړل همدلته یی دری ورځی تیری کړی دلومړنیو ورځو سخت او قوي تمرینات یی ترسره کړل په لومړنیو ورځو کی خو بیخی له ځایه وچتیدای نشو ولی چی تمرین ډیر سخت وو خو په دوهمه ورځ بیا ورسره خه شو په دریمه ورځ لا خه بیایی خپلو موټرو کی تر بانه چنار ورساوه حکمت په بانه چنار کی پوره دری شپږ میاشتی دتمرین په موخه تیری کړی سخت سخت تمرینات یی وکړل لکه دبدن قوی والی دنښی ویشتل او جمناستیک او دبوکس او کراټه او تکواندو یی هم وکړل ځکه که څوک غواړی عسکر شی نو ددی ټولو تمرینونو زیاتی برخی باید چی ورته یادی وی ټول مجهدین دحکمت ډیر خه ملګری شوی وو حکمت چی په بدن کی هم لګ څه غټ وو او زور هم خدای ډیر ورکړی وو.

ګیره یی هم پریخی وه لونګی به یی هم وهلی وه نو دا دټولو مشر معلومه ددی ځای مشرانو حکمت دټولو مشر وټاکلو حکمت مشرپه سنګر کی دجنګ وو نور تمرینات به ورته په بانه چنار کی نورو کسانو ورکول حکمت دټولو عسکرو سره وپیژندل هر یوه نه یی دهغه دژوند په باب پښتنی وکړی.

یوه ورځ دشپی دولس بجی وی حکمت او ملګری یی ناست وو ټول ګیر چاپیره ناست ول منځ کی یی نغري کی اور لګولی وو داور په هیبت ناک اواز کی هر یو به بیل بیل دخپل ژوند قیصی کولی ټولو خپلی ترخی شیبی او قیصی تیری کړی دوی به هره ورځ همداسی خپلو کی قیصی کولی او هره ورځ به همدا یو ببولاله وه خو نن ټولو دحکمت نه دهغه دژوند په باره کی پښتنه وکړه او ورته ویی ویل چی مشره دلته خو چی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځوک راځی یو څه مشکل نه یو څه مشکل ضرور لری ته ولی راغلی حکمت ورته خپله ددرد نه ډکه کیسه تیره کړه دی وخت کی یعقوب دبانه چنار دقرارګاه ساتونکي دحکمت قیصه واوریده یعقوب حکمت ته وویل وروره ته یوی خواته راشه تاسره زما لګ څه کار دی حکمت ورغی هغه یی یوی تیاری خونی ته بوتلو حکمت ته یی وویل تا چی کومه قیصه هلته بهر خپلو ملګرو ته تیره کړه ایا ریشتیا هم ستا پلار همداسی و چی ورک شوی وو وچ کلک او سپین ږیری او اته میاشتی مخکی غیب شوی او ساده سړی وو حکمت وویل هو همداسی قد قامت کی پلار می وو حکمت په تعجب کی وپوښتل چی ولی آیا تاسره زما دپلار په باره کی معلومات شته هغه وویل:حکمت بی سیده شو سیده یی دیقوب غاړی ته لاس ورواچوه یو څو سوکه یی کلک کلک په خوله ووهه ورته یی وویل چی ووایه زما پلار دی چیرته کتلی زه که دکوره راوتی یم او خپل سر نه تیر شوی یم نو ستا نه هم تیریږم یعقوب وویل:ګوره حکمته دا قیصه که زه تاته کوم ته باید پر ما باور ولری داسی نه کیږی.

حکمت دیعقوب ګریوان پریخود سر ته یی لاسونه ونیول یوه سخته دردوونکی کړیغه یی تر خولی ووته ویی ویل زه څه وکم چیرته لاړ شم ځوک مړ کم چا باندی ځان مړ کړم ای خدایه دازه دی کوم امتحان کی اچولی یم حکمت یعقوب بیا تر غاړی ونیو ورته ویی ویل ته به وس ما تر خپل پلاره رسوی شابه ووایه داځل چی حکمت سوک ورکاوه یعقوب یی لاس ونیو ورته یی ویل ګوره حکمته زه که ستا په خلاف وای بیا درته ما داهم نه ویل چی ستا پلار ما کتلی خو زه ځکه درته وایم چی زه غواړم تاسره مرسته وکړم پریده چی په ارامی خبری وکړو چی یوځای ته خو ورسیږو کنا حکمت ورته وویل سمه ده حکمت یی په چوکی کیناوه دحکمت سر ځړیدلی مخ ته یی یعقوب ناست وو یعقوب ورته وویل:دنن نه پوره اته میاشتی مخکی ځینو زورورو کسانو یو سپین ګیری سړی په دی لاره مخکی کړی وو وچ کلک وو په تندی کی یی ستا دعلامی سره سم یو تور داغ وو او په دی لاره یی په زوره تیرولو ما غوښتل مخه یی ونیسم خو مشر ظریف راته وویل چی دمشرانو امر دی دوی سره به کار نلری زما

(c) ketabton.com: The Digital Library

په هغه سپین ګیری بابا سخت زړه خوږ شو دهغی دبچیانو په اړه می فکر وکړل خو خه ده چی ته می وکتلی یعقوب ورته وویل:وروره وس که هر څنګه کیږی ستا دپلار په پیداکولو کی به درسره زه ضرور کومک کوم دا وخت هم حکمت د سپین غر په لمنه کی ولاړ وو دسهار څلور بجی شوی حکمت دسهار اودس وکړ خپل ټوپک یی دجای نماز څنګ ته کیښود خپل لمونځ یی ادا کړ دملګری سره یی یاسین شریف وو هغه یی هم تلاوت کړ دسپین غر واورو بیخی خراب کړی وو دشپږو میاشتو تمرین نه وروسته رخصت شو دی پوهیده چی که نور دلته راشم نو افغانستان ته به می ولیګی او که افغانستان ته لاړ شم مور او کلی والا صنفیان ټول به وګورم یو څه راحت به نور هم حس کړم او مور ته به هم ددی زیری ورکړم چی مامی دپلار لومړی لینک پیدا کړ.

دی دځان په تیارولو کی وو چی یعقوب ورغږ کړل ورته یی وویل که پلار دی پیداکول غواړی نو اول لاړ شه کلی ته هلته دی دپلار ټولی دورکیدو نښی پیداکړه چی کله ورک شوی کله یی تاسو سره تماس نیولی او غیب شوی.حکمت دیعقوب نه مننه وکړه یعقوب ورته سینه ووهله نن قرار ګاه ته ډیر لوړ رتبه کسان راغلی وو یعقوب ته یی ورغږ کړل یعقوب حکمت ته وویل چی ته ودریږه زما درسره کار دی بیرته راځم سمه ده حکمت یعقوب ته نیم ساعت ودریدو دی وخت کی دیعقوب سره یوی غټی لونګی والا نفر د قرار ګاه نه راکیوتو

یعقوب لونګی والا نفر حکمت ته معرفی کړ او ورته ویی ویل دا مفتی صاحب فیروز الدین دی غواړی تر مزینی ولاړ شي هلته یی څه میلمانه دي هغوی ګوري بیرته راځی دسپین غر نه هاخوا ورته موټر ولاړ دی خو مفتی صاحب ته پټی لیاری ندی معلومی ته تیار ځی مفتی صاحب به په پټو پټو لارو تر مزینی ورورسوی

یعقوب حکمت ته وویل ته راشه تاسره لګ څه پټ کار نلرم حکمت چی ورغی یو کاغذ یی ورکړ او ورته ویی ویل مفتی صاحب چی کوم کور ته نښوت دمهربانی له مخی دا کاغذ دهغی کور کوم ماشوم ته ورکړه تر څو زما مینی ته یی ورورسوی حکمت ته دشرم خندا وکړه یعقوب یی په

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوږه وواهه ورته ویی ویل وروره ته بیغمه شه ضرور به تر هماغه ځایه رسیږی کوم ځای ته چی ته غواړی خو ها زه یی لوستلی شم کنا طعقوب وویل ولی نه یاره ته خو می ځان یی حکمت وویل نا ټوکی کوم زه دهیچا شخصی ژوند کی کار نلرم یعقوب وویل مشکل نشته هر څنګه چی دی خوخه وي

یحکمت ورسره ومنله حکمت دفیروز الدین سره دسپین غر په ختلو پیل وکړ

مازیګر څلور بجی وی چی روان شو ټولو مجاهدینو حکمت ته لاسونه خوځول دحکمت هم په سترګو کی اوښکی راغلی حکمت روان وو لاندی ملګرو یی ورته کتل دسپین غر په لارو لکه دمار تاویده پوره دڅلور ساعته مزل څخه وروسته یی اخیری سر ته ورسید فکس اته بجی وی فیروزالدین ته حکمت وویل مفتی صاحب رازی دلته به لمونځ وکړو دحکمت څخه دماښام لمونځ قضا شوی وو هغه یی هم راوګرځاوه هر کله بیرته دکیوتو په حال کی شو هاغه کوچی چی په اوله ورځ یی کتلی وو همغی سره بیا مخ شو ورته وویی څنګه شو وروره ایا پلار دی پیداکړ کنه

حکمت ورته وویل:وروره دپلار قیصه می ډیره اوږده ده که می درته وکړه وبه ژاړی ورته او په مفتی صاحب هم ناوخته دی مفتی صاحب ورته وویل چی لا وختی دی راځی لږه دمه به هم وکړو او دحکمت دژوند قیصه به هم واورو کوچی حکمت او مفتی صاحب کیناستل داچی دغر اخري ځای وو نو دکوچي کور هم نږدی وو کوچي دخپل کور څخه چای او ګوډه راوړل مفتی صاحب او حکمت ته یی پیاله ډکه کړه حکمت دپیالی سخه یو خوندور غړوپ وکړ شونډی یی په ژبه پاکی کړی بیا یی خپله قیصه شروع کړه او تر دی دمه یی ټول داستان ورته تیر کړ کوچي وویل ګوره وروره ست

په قیصه خو خوندور ناول جوړیږی داخو ډیره دردوونکی قیصه ده حکمت دهو په نیت سر وخوځاوه

نور نو په مفتی صاحب هم ناوخته کیده دواړه تر غره راکیوتل لاندی ورته یو سراچه موټر ولاړ وو موټر ډیر صفا وو خو خالی سراچه وه ځکه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې تر دې ځایه څه موټرې نشوې راتلی بغیر دسراچې نه دوی موټر کې کښیناستل روان شول مخ په کلي مفتی صاب حکمت ته مخ واړاوه چې حکمته بچیه زه ستا دژوند داستان سخت وډردولم نو ځکه وایم چې هر څه مشکل وو ماته وایه زه پوره پوره همکاری درسره کووم موټروان موټر ډیر تیز چلاوه او حکمت به دکلیو پټی پټی کوسی ورښودلی حکمت دکلی پټی کوسی هغه وخت کتلی وی کله چې به یی په کلي کې پټ پټونی کاوه نو دی ځایونو ته به راتلو تر مزینی ورسیدل مفتی صاحب کیوتی او حکمت ته یی 1000روپی په جیب کی کیښودی حکمت ډیر ټینګار وکړ خو مفتی صاب بیا پیسی وانه خیستی حکمت غوښتل وس کوم ماشوم ته دیعقوب لیکل شوی خط ورکړی خو څوک نه پیدا کیده حکمت ویل که چیرته په دی وخت کی ماشوم په زر

روپی هم وایی ما به اخیستی وای خو دخدای کار ګوره یو ماشوم دهمدی کور نه راووتلو حکمت ورته وویل بچیه پلار دی کور کی شته هغی وویل چې پلار می همدا وو کنه تاسره چې راغلو حکمت پوه شو چې ها څنګه دی یعقوب مفتی صاحب ته داسی پالشی کوله ماشوم ته یی وویل:ایا ته یعقوب پیژنی هغی وویل هو هغه هر وخت مور کره راځی ماته یو خت راکوی چې هغه تر پلوشی ورسوم حکمت ورته وویل :داخط هم واخله او تر پلوشی یی ورسوه او ورته ووایه چې یعقوب رالیګلی دی ماشوم خط واخیست ویی ویل ما مکتب کی نوی نوی املا زده کړی صبر چې زه یی ولولم چې تکړه یم کنه حکمت ورته ډیر وویل چې نا ته یی مه لوله خو هغی ولوست لیکلی یی وو چې. ی

سلام پلوشی دا چې زه به وس سنګر ته ځم خوشحاله یم چې دخپل وطن لپاره تر هر څه تیر یم او زه پر دی پوهیږم چې ته به هم زما پر دی کار خفه نه یی انشالله چې وطن آزاد شو ډیر ژر به درشم پلار نه به دی وغواړم او واده به وکړو او دخوشحالی ژوند به ولرو مننه ستا له مینی څخه.

یعقوب شینواری

حکمت چې داخبری ولوستی دخپل ملګری په پاک نیت یی زړه وسوځید.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماشوم ته یی خط ورکړ حکمت روان شو خپل کلی تا تر څو خپله زړه مور وګوری خپل ترونه وګوری او خپل دوه لیونیان ملګري مسیح او ادریس وګوری حکمت دیو څه مزل کولو وروسته و خپل کلي ته ورسید دحکمت دوی کلی په چنار پیژندل کیده هر کله چی یی دلری سر نه چنار وکوت خپل دماشوم توب یادونه ور په زړه شول دمکتب نه پټیدل دپلار وهل دپلار هغه سختی ورپه یاده شوه چی په سخته ګرمی کی به ناست وو او ځانته به یی کوټه جوړوله حکمت خپل کلی ته ننوت دماشومتوب هر یو یاد به یی ذهن ته راتلو حتی تر دی چی دلری سر نه یی دخپل کور مخکی خپله بوډی مور وکتله خالد ورمنډه کوه دخپلی مور لاسونه او خپیموچی کړل دزرغونی دسترګو دید هم له منځه تللی وو یوخوانه یی خاوند ورک شوی وو بلی خوانه یی

زوی هم دورک شوی په توګه له کوره تللی وو دورځی دولظ بجی وی ټکنده غرمه وه حکمت مور ته وویل مور زه یم حکمت ولی ستا سترګی لکه چی کمزوری شوی دحکمت مور حکمت ته ورتر غاړی وته حکمت یی موچی کړ په اوښلنو سترګو یی ویل بچیه زما سترګی دومره کمزوری ندي ته مظ مخ ته کینه چی لږ څه خو دی ووینم حکمت وویل موری وس خو راغلم خو

دزیری لپاره انشالله بل ځل به می پلار هم راولم موری وس ټولی خبری راباندی همدلته کوی که دننه هم ننوزو حکمت دننه ننوتلو د زرداد میرمنی یو څه خوندور خواړه پاخه کړل حکمت او مور او کاکاګان یی سره کښیناستل په ګډه یی ډوډی وخوړه کاکاګانو یی پوښتنه ورنه وکړه چی وراره څنګه شو دپلار معلومات دی وشول کنه حکمت وویل ولا کاکا انشالله وس خو یو لینک ته ورسیدم کاکا ګانو یی حکمت پوری وخندل ورتل یی وویل ته چی دا شپږ اووه میاشتی تیری کړی صرف دلینک دپاره نور دی څه وکړل.

حکمت ورته وویل یاره کاکا سخت ټوکی یی ما شپږ اووه میاشتی دزور دپیداکولو لپاره تیری کړی او شکر دی وس زور لرم او په دی پوهیږم چی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډیر ژر به خپل پلار ته ورسیږم انشالله حکمت ډوډی وخوړه کلی کی یی
هم چکر ووهلو خو کلی ورته سم عذاب جوړ شوی وو ولی چی ځان ورته
خه نه ښکاریدو چی پلار دی یی ورک وی او دی په کلی کی چکری وهی
دحکمت دمړږ زرغونی سترگی هم ورو ورو خه کیدی ولی چی زوی یی
واغلو تر اوسه پوری خو یی هیڅ څوک هم په کلي کی نه وو بیخی ځانته
وه او تل با غمونو په سمندر کی ډوبه وه حکمت دخپلی مور لپاره چی
خوشحاله شي پوره لس ورځی کلی کی تیری کړی خو یوه ورځ ورته دیو
کال نه کمه نه وه په اخری دری ورځو کی ورته خپل لیونیان ملگری ور په
یاد شول ډیر ورپسی وگرځید کورنی یی هم کلی کی نه وی دډیرو پښتنو
وروسته چا ورته وویل چی هغوی دوه کورنی ښار ته تللی او حکومت بللی
ولی چی مسیح او ادریس دښار په پوهنتون کی په چا سر مات کړی وو
نو ځکه ښار ته یی ټوله کورنی غوښتی او دیوی میاشتی دقید حکم یی
په ټوله کورنی ختلی وو خو ملک رامداد یی ضمانت کړی وو او سبا به
راخلاص شي هغه دخپلو ملگرو لپاره یوه ورځ بله هم حصار شو تر دی
ملگری یی راورسیدل دی ورسره لیده کاته وکړل حکمت ور څخه روان شو
په یوو لسمه ورځ یی مور ژړل او حکمت دډاډگیرنی په حال کی ترینه ولاړ
دسپین غر په لوړو سرونو یو ځل بیا تیر شو او د یعقوب په مرسته په
قرار په پټه تیر شو ځکه که چا کتلی وای بیا یی نه پریښود او سیده یی
سنگر ته لیگلو یعقوب ورته دهر رقم مسؤلیت سینه پووهله او ورته ویی
ویل که نفر دی پکار ول ماته ووایه ستا دټیم ټول ملگری به درته په عادی
جامه کی درولیگم انشالله ټول درسره مرسته کوي حکمت مننه ورڅخه
وکړله او ورته ویی ویل زما به دی ملگرو ته ضرور اړتیا پیخیږی باید چی
ټول ضرور راشی بیا حکمت خدای پامانی واخیسته او دقرار دموبایل نه
یی دجمشید پی سی او ته زنگ ووهلو جمشید ورته وویل چی زما بس
ماسره دی او دادی درغلم په لاره کی به دی گیر کم بیا به راشو هوټل ته
حکمت ورسره ومنله حکمت یو څه مزل وکړ د دړادړ په سیمه کی جمشید
حکمت ولیدو حکمت ورسرا کیناست جمشید ټینگه غاړه ورکړه او ویی
ویل:یاره حکمته ته چی تللی یی بیخی داسی څوک نلرم چی خبری ورسره

(c) ketabton.com: The Digital Library

وکړم تاته خو پته ده چې هر رقم انسان سره زما نه لګی او زما هوټل ته خو ټول شرابیان او غلطو کارو والا خلک رازی تر څو خپل ځانته یو څه خوشحالی ورکی او هغه انجونی چې هوټل ته راځی هغه ټولی خو داسی دی لکه خرڅیدونکی غواګانی هریو مالک خپله ګټه ورنه واخلی نوری خرڅی یی کړی په همدی خبرو کی حکمت د جمشید تر هوټله ورسید دجمشید هوټل بیسټ ویسټران نومیده مشهور هوټل وو پاکستان کی هر رقم ازادی پکی وه مشر یی خپله جمشید وو حکمت پاکستان کی بیا په عیش ونوش شروع وکړه پوره دوی میاشتی یی تیری کړی جمشید به ورته نصیحتونه کول خو حکمت نه منله په نشو واوړیدو هیڅ ډول نشه ورنه پاتی نشوه جمشید به ورته ویل چې حکمته دخدای رویی ومنه داشیان خه ندی که خه وای ما به کول خو حکمت به لیونی شو او ویل به یی چې دی نشی خو زه دټولو غمونو نه لری کړم ته راته وایی دا پریږده حکمت په دوه میاشتو کی خه پوره عملی شو جمشید ته به یی ویل چې که ژوند می خه شو تاسره می وعده ده دا هر څه بیا پریږدم جمشید به ورته ویل چې زه وروره داسی ډیرو خلکو ویلی خو چې یو ځل پری څوک راغلی بیا یی ندی پریخی .

دیو څو ورځو وروسته سپنا هوټل ته راغله حکمت شی وکتله زرزر یی خپل مخ ووینځو ادی نشی لری کیدو ګولی یی وخوړلی دحکمت نشه لری شوه خو سر یی بیا هم درد کاوه سپنا هغه جینی چې اول واژ حکمت لیدلی وه او جمشید ته یی ویلی وو که خدای زور راکړ دا جینی به ضرور خپلوم سپنا ښکلی انجلی وه حکمت پری مین وو دحکمت نه دری څوکی وړاندی ځانته ناسته وه حکمت چې وروکتل په غرور یی دحکمت نه مخ واړاوه حکمت خپله خوشبختی حس کړه سپنا تر هوټله په ګړندیو قدمونو ووتله داسی ښکاریدل لکه چاچی ورته غږ کړی وی حکمت بیا دجمشید خواته سترګی واړولی جمشید ورته اشاره وکړه چې ورشه کړکی خواته او لګه تازه هوا واخله خپه کیږه مه حکمت همداسی وکړل دکړکی پرده چې یی لری کړه خوندوره تازه هوا یی حس کړه دغرور نه په ډکو او خوخوونکو سترګو یی لاندی وکتل ګوري چې سپنا دری کسانو رانیولی او

(c) ketabton.com: The Digital Library

په زور يې موټر ته خيجوى دحکمت سترګى کړيغى راوپړسيدى جمشيد ته يى غږ وکړ چې کار ټول نوکرانو ته وسپاره ته په منډه رازه ما پسى دواړه ډير په بيړه لاندى کيوتل دجمشيد موټر ولاړ وو حکمت وروختو جمشيد ګاډى روان کړ پوښتنه يى له حکمته وکړه خو حکمت ورته ويل چې دى موټر پسى ګړندى درزه موټر په تنګو تنګو کوسو کى تر ښاره ووت حکمت دوى ورپسى وو حکمت سره دا مهال هم توپانچه وه ځکه چې قرار ګاه کى يى ورکړى وه موټر ډير ګړندى روان وو هر رقم ډريور نشو رانيوى خو حکمت دوى ځان پسى ورورساوه دهغوى موټر يوى دښتى ته ننوت حکمت دوى ورپسى دچپى خوانه راتاو شول او دغلو دموټر مخى ته ودريد حکمت تر موټره کيوت نستونى يى رابډ وهلى وو تورى چشمى يى په سترګو وى دغرور نه په ډکه لهجه يى ټولو ته وويل چې ماته تسليم شى ګنى ماته مو ډير ښه چل راځى حکمت هغوى ټولو کسانو ورپورى وخندل او دوو ملګرو ته يى وويل چې په ټوپک يى کار ورختم کړي حکمت تر هغى مخکى هغوى دواړه وويشتل ټولو حکمت ته ماشى برابرى کړى خو دا وخت دحکمت ملګرى راغلل او خالى درى کسه ژوندى پاتى شول نور ټول يى ووژل.

هغه درى کسه نو حکمت ته خداى په لاس ورکړل حکمت په جمشيد ته له ويلو مخکى قرار ګاه ته زنګ وهلى وو او ټول ملګرى يى راغوښتى وو دحکمت دوى موټر ملګرو يى تعقيب کړى وو او په اخر کى يى حکمت سره پوره پوره همکاري وکړه.

دحکمت ملګرو هغه درى کسان سخت ووهل حتى تر دى چې له وينو يى څپلى ډکى شوى هغوى ورته ددوى دمشرانو په باره کى وويل حکمت پوهيده چې کولاى شى همدى لينک نه خپل پلار ته هم ورسيږى نو دى کسانو چې کوم ځاى وروخود دخپلو ملګرو سره هلته هم ولاړ چې دجميل چوک سره وو حکمت خپل مخ نه ټوټه تاوه کړه جمشيد يى خپل هوټل ته وليږه ورته ويى ويل که څوک هغه هوټل ته په هغه انجلى يا بلى پسى راغلل او په زور يى بوتله نو ماته بيا خبر راوليګه جمشيد ولاړ حکمت ددى هوټل دمشر څخه غوښتنه وکړه تر څو څلور کوټى ورکړى خو دا هوټل

(c) ketabton.com: The Digital Library

پوره ډک وو حکمت ددی هوټل په سنګ کی یو عادی هوټل کی خونی ونیولی پوره څلور خوني یی ونیولی ټول ملګری یی پکی ځای کړل داوخت جمشید حکمت پسی خبر راولیګو چی ډیر کسان راغلی وو او جمشید ته یی ډیری توندی خبری کړی او دا یی هم ورته ویلی چی هغه کسان په یوی جینی پسی رالیګلی وو هغه جینی څه شوه اوزما کسان څه شو او یلی که په دری ساعتونو کی دی زما نفر راپیدا نکړل والا هی چی داټوله میخانه درته په دابل مخ راواړوم حکمت لا خوشحاله شو ځکه پوهیده چی داسی لینکونه یی تر پلاره رسولای شي.

جمشید چی سخت وویرید او ددی غم ورسره وو چی هځی نه په ریشتیا راته ساقي خانه ورانه نکړي نو لکه دلیونو پشان یی هاخوا او دی خوا منډی وهلی دری ساعته پوره شو هغه خلک راغلل ټولو دخپلو کلاشنکوفونو لټونه کش کړل تر څو ورته میخانه په بل مخ راواړوی داځل نو چی څنګه یی برید کاوه دهر کس په سر توفنګچه کیښودل شوه ټولو نه اصلحی ټولی شوی او ټول یی په موټر کی تر خپل ټاکل شوی ځایه پوری راورسول هلته یی ددوی څخه هم پلټنی شروع کړی داکسان هماغه هوټل والا وو کوم چی مخکی کس ورته خودلی وو خو حکمت دوی ته خدای آسانه په لاس ورکړل.

حکمت جمشید خپلی قرار ګاه ته راوغوښت پوښتنه یی ورنه وکړه چی ولی دی په هوټل اتیک ونشو جمشید ورته وویل چی یاره نه یم خبر حکمت چی هر وخت ورته موسی د بدیو مشر راوغوښت نو جمشید ته یی وویل تا چی ویل دی جینی پسی ډیر زورور خلک ګرځی ایا تاته دا موسی ګی زورور انسان معلومیده جمشید چی موسی وکوت سترګی یی کریغی راووتی

موسی هم د جمشید په لیدو یو اوږد اسویلی وکړ جمشید حکمت ته وویل چی ما او تا یوازی خبری کوای شو حکمت وویل هو ولی نه رازه دواړه بیرون ووتل جمشید حکمت ته وویل:کوم چاته چی ته موسی ګی وایی دا موسی ګی ندی بلکی دا خان موسی خان دی

ددی پر سر دپاکستان حکومت غټ انعام ایښی دی حکمت ورنه وپوښتل

(c) ketabton.com: The Digital Library

ولی .

جمشید وویل دلته پاکستان کی چی هر څوک وغواړي څوک قتل کړي او څوک مړ کړي نو دیته وایی.

حکمت سمدلاسه دجمشید غاړی ته لاس واچوه چی دا خبره تا ماته مخکی ولی نه کوله .

جمشید وویل چی مخکی او وروسته څه معنا خو اوس می درته وکړه کنه حکمت ورته وویل ته نه پوهیږی چی زه صرف همداسی خلکو پسی ګرځم چی بد کاران وی قاتلین وی حکمت منډه کړه د موسی پسی موسی اخر ورته وویل چی داسی ډیر کسان می مخی ته زی رازی نه یی پیژنم دموسی نه یی دپتهن ځای پښتنه وکړه داوخت یعقوب دی ځای ته راغی د حکمت دپلار عکس یی په لاس کی وو هر کله چی جمشید د حکمت دپلار عکس ولید سترګی یی راووتی او یو دم یی منډه کړه او په دروازه ووتو حکمت ورته پام وو خو هیڅ غبرګون یی هم ونښود حکمت موسی ته د فضل کاکا چی پلار یی وو عکس وخود.

موسی راسا وویل داکس خو ماته همدغی هوټل والا په لاس راکړی وو حکمت یودم فکر کی شو خو بیا یی فکر وکړ چی امکان لري موسی دروغ وایی خو موسی ورته قسم وکړ ورته یی وویل چی ماته همدی جمشید پیسی هم راکړی او دا سپین ګیری بابا یی هم راوست زه واقعا ستا په پلار سخت خفه شوم ځکه چی سپین ږیری وو

خو ها زه خپل کارو بار کووم ماته دهیچا پروا هم نه رازي وس ته جمشید راوله لس کاله یی هم درته ساتم حکمت یعقوب ته غوږ کی وویل:چی موسی دی نشه کړی یعقوب موسی ته پیچکاری وکړه حکمت ووتلو جمشید پسی اول خو ځای معلوم سیده لاړه ورپسی هوټل ته یعقوب ورته وویل چی حکمته رازه چی نن خو یی ددی هوټل نه خلاص کو چی بیا چاسره داسی کوی نه حکمت وویل نه جمشید زما ډیر کلک ملګری دی خو اول باید چی دا

(c) ketabton.com: The Digital Library

چی دا معلوم کو چی قیصه څه ده حکمت په هوټل ورننوت سره داصلحو ټول سیلانیان وویریدل ټول غاړی ته ووتل حکمت په یو بیل ډول غرور په هوټل کی روان وو ټولو خلکو ورته کتل ټول هغه کسان چی مخکی راغلی و او حکمت یی کتلی وو نو ډیر حیران شول چی دا ډول عاجز انسان او دومره قوت حکمت دهوټل دفتر ته ورغی دهوټل مشر یی راوباسلو دجمشید پوښتنه یی ورنه وکړه هغی ورته وویل چی هغه خو ستا تر ټولو تکړه ملګری وو نو ستا نه بغیر به ولی چاته معلوم وي .

حکمت پوه شو چی هوټل کی نشته خو بیایی هم هوټل لټ په لټ واړوه حکمت دهوټل نه راووت فکر کی شو چی څه وکي یو ځل بیا لاړو موسی پسی موسی ته یی وویل چی زما پلار چیرته بندی دی هغه ځای یی وراوخوده خو حکمت ته یی وویل چی ته به یوازی ورځی زه خپله امضا درکووم تاته به په هماغی امضا خپل پلار درکړی حکمت ورته وویل چی زه ستا امضا ته اړتیا نلرم خو موسی ورته وویل چی ته دهغی ځای عسکرو سره نشی جنګیدای حکمت موسی تر مری ونیو ورته یی وویل چی پټه لار راوخایه تر څو دجمشید نه ژر پلار ته ورسیږم موسی ورته وویل په رضا یی درخایم خو زما قرارګاه به نه راورانوی ژمنه وکړی حکمت ورسره ومنله حکمت په فورنر کی کیناست پین ښت یی واچوه توری چشمی یی هم واچول ګیره یی هم برابره کړه ځان یی په دوه ساعته کی دموسی تر قرار ګاه ورساوه فورنر یی ډیر تیز وچلاوه په دروازه کی یی دموسی لاسلیک ښکاره کړ پریښودل شو ځان یی تر پټن لاری ورساوه چی څلورمه لاره وه حکمت په هماغه لاره وروان شو ددوه کوڅونه وروسته ګوری چی پدی لاره کی یی هم عسکر ودرولی خو ډیر نه وو دوه وو که چیرته یی جنګ ورسره کاوه نو جامی یی خیرنی کیدلی بیا ورباندی خلکو شک کولو او که دموسی امضا یی هم ورښودله نو ورته یی ویل چی په دی لاره نو ولی راغلی حکمت په دوو کی ګیر کړ داوخت یو کس راغی هغه یو کس ته یی دډوډی خوړلو وویل حکمت غوښتل دایو سره څه چل وکړی ځان ورنه خلاص کړی نو یی تیګه راواخیسته دایو یی په سر ووهلو سیده سړی په ځمکه راپریوت حکمت ورنه دبی سده کیدلو نه مخکی ښښنه وغوښته نور

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورنه روان شو ځان یی په منډه تر پلاره ورساوه حکمت په دی لاره ځکه راغی چی تر څو دجمشید نه مخکی او ژر ورسیږی
هغه پوهیده چی جمشید به دحکمت دپلار بیولو پسی راځی ځکه چی موسی به ضرور دحکمت دپلار ځای حکمت ته خوده هماغسی وهم شول حکمت چی ورغی پلار یی نه وو حکمت سخت غوسی ونیو شاوخوا عسکرو ته یی وویل چی دفضل کاکا په نوم بندی چیری دی هغوی ورته وویل هغه چی هر چا راوستی وو بیرته بوتلو حکمت بیا سر ته لاسونه ونیول بیا یی خپله ناکامي حس کړه خو ماته یی ونه منله پوهیده چی جمشید به تر لری ځایه نه وي تللی چی بیرون ووتلو خپل فرونر ته یی ځان په منډه ورساوه ګوري چی یعقوب سره دملګرو یی جمشید تړلی او فضل کاکا ورسره بی هوښه پروت دی سر یی ځړیدلی وو حکمت ورته کښیناست لاس یی ورته په مخ تیر کړ سترګو نه سختی دردناکی اوښکی تویی شویی شوی دا اوښکی دخوشحالی وی حکمت شاته سیټ کی فرونر دخپل پلار سر پخپلو زنګنونو کیښود سترګو نه یی اوښکی روانی وی دپلار ټول یادونه یو یو ورپه زړه کیدل حکمت خپل پلار دپاکستان مشهور هسپټال کی بستر کړ خپله لاړ تر څو دجمشید قیصه معلومه کړي.
حکمت دجمشید مخی ته کیناست دحکمت ملګرو جمشید سخت ویرولی وو چاقو ګان او سری وینی او غوښی یی دانسانانو ورښولی وی جمشید دډیری ویری نه دحکمت مخی ته لړزیده حکمت یی مخی ته ناست وو او اوسپنیز سپرینږ یی په ګوتو څرخاوه سر یی ځړولی وو په یوغرور ناک انداز ناست وو.
حکمت خپلو ملګرو ته وویل چی دجمشید خوله خلاصه کړی لاسونه یی هم خلاص کړی او یو ټوپک ورکړی ټولو په ډیر تعجب دحکمت امر ومانه ټوپک چی یی جمشید ته ورکړ جمشید ته یی وویل چی نن تاسره ټوپک دی ځان وژنی که ما جمشید دټوپک شپیلی حکمت ته ورواړوله حکمت سګریټ ولګوه جمشید غوښتل ډز وکړی خو چی یی دټوپک ګوتمه کش کړه نو ټوپک کی ګولی نه وه حکمت ورنه ټوپک واخیست او ورته ویی ویل:پوه شوم چی هر څومره ښیګڼی دی راسره کړی د خه نیت په موخه نه وی او

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه هم دتوبی ویستلو شوق لری جمشید تر اوسه دحکمت څخه وهل نه وو خوړلی نو دی وخت کی خو بیخی ډاړه شو حکمت وذرنه روان شو خو یو دم یی مخ ورته راواړوو او جمشید یی په پښه وویشت دجمشید چغه ډیره لوړه شوه ټوله کوټه کی یی انګازه وکړه حکمت ورته وویل لګ درد خو به دی حس کړی وی کنه جمشید چغی وهلی او زګیروی یی کول ورته یی وویل یو سوال درنه کوم که دی سم جواب رانکړ داځل دی په دی سر ولم او بله خبره چی دافکر ونکړی ستا نه بغیر زه هیڅ کوم بله لاره نلرم تر څو خپلو دشمنانو ته ورسیږم ماسره زرغون هم شته جمشید هک حیران شو چی دی ته دزرغون په باره کی چا وویل حکمت ورته وویل یاره حیرانیږه مه زه چی ستا په حقیقت پوهیدای شم دزرغون په حقیقت نشم پوهیدای خو زه پوهیږم تاسی خالی پیسی اخیستی خو چا درکړی صفا ووایه کنه تا به وولم او زرغون نه به ټول معلومات واخلم جمشید ورته هر څه وویل چی ماته پیسی افغانستان کی دعلي شاه او زرداد په نوم دوو کسانو راکړی راته ویی ویل چی هر څومره پیسی دی پکار وي زه یی درلیږم خو ته خالي حکمت مصروف وساته او فضل بندی وساته.

حکمت ورته وویل چی وه دخدای ظالمه ته خو زما تر ټولو خه ملګری وی تا ولی ماسره داسی وکړل جمشید ورته وویل چی پیسی خه او بد نه پیژنی حکمت جمشید هم پریخود موسی یی هم پریښود جمشید خپل هوټل ته ولاړ او موسی خپلی قرار ګاه ته حکمت چی پوه شو خپلو ځایونو ته ورسیدل نو یعقوب ته یی وویل:چی همدغه ددوهم پلان خه وخت دی ددی دواړو پلیتو انسانانو نه دانړی بی غمه کړه یعقوب دوی دا مهال حکمت سره دپلارپه قرار ګاه کی وو خو دحکمت پلار لا په هوش نه وو راغلی هغوی ورته ډیره زیاته نشه ورکړی وه لس ساعته وروسته هم په سد نه وو راغلی یعقوب دریموټ بټن کیکاږله دموسی قرار ګاه اود جمشید هوټل سره دټولو سیلانیانو په بل مخ واوړیدل شنی لوخړی ورنه جګي شوی حکمت یعقوب ته وویل چی ددوی دواړو قیصه خو می ختمه کړه خو زما وس هم لا پاکستان کی یو کار شته یعقوب وپوښتل بل څه کار لری یاره حکمت ورته وویل زما پلار که په حوش راغی ورته دازادی

(c) ketabton.com: The Digital Library

زیری ورکړی او ورته ووایی چی حکمت ډیر ژر راځي حکمت راغی پیښور ته په هوټلونو ګرځیده ډیر وګرځیده اخر کی ستړی شو غوښتل یی دمه وکړي د سیند غاړی ته راغی یوه زخمی مرغی یی وکتله راوچته یی کړه ویی کتله یو وزر یی مات وو مرغی یخنی نیولی وه حکمت خپل تخرګ کی دننه کړه روان شو مخ چی یی راواړوه ګوری چی شاته یی سپنا ولاړه ده حکمت دخوښی نه دواو لفظ راووتو سپنا او حکمت د سیند په غاړه یو څه کیناستل بیا حکمت ورتا وویل ته پلار کورنی څه لری کنه سپنا ورته وویل هو لرم یی داسی څوک به هم وي کی مور او پلار ونلری حکمت تجربه اخیستی وه د جمشید نه څکه هغه هم ورته دروغ ویلی وو حکمت غوښتل معلوم کړی چی سپنا خو به جاسوسه نه ویخو سپنا جاسوسه ونه ختله حکمت دغرور نه په ډک تندی په فرونر کی یی سپنا تر قرار ګاه راورسوله حکمت چی تر موټره راکیوت ګوری چی پلار یی کټ کیناست دی او دحکمت ملګری ورسره ګپ شپ لګوی حکمت په دواړو ګونډو کیناست سخت یی وژړل دپلار دوباره ژوند ورته ډیر جرات ورکړ پلار او حکمت دواړو خه وژړل ټولو خه ګپ شپ ولګوو

یعقوب حکمت ته غږ کړ چی حکمته ته راشه حکمت چی ورغی حکمت ته یی ویل چی وروره خوشحاله یم چی تاته هر څه دی دروړسیدل خو زما لپاره به زما کار ونکړی حکمت ورته په ولی لاس کیښود او ورسره ژمنه یی وکړه چی ژمنه ده ستا کار به هم ضرور وکړم دا وخت سپنا راغله حکمت ته یی وویل:حکمته تا کوم وخت کی دموسی په قرار ګاه اودجمشید په هوټل کی بمونه ځای پر ځای کړی ول حکمت ورته وویل :هر کله چی موږ جمشید خوشی کولو هغی نه مخکی اول زه ولاړم او اول دجمشید هوټل ته می پوره پنځه لس بمونه ننه باسل چی یعقوب له قرار ګاه نه راوباسلی وو ټول مانه ویریدل ما نه یی تلاشی ملاشی وانه خیسته ټول بمونه می هلته هم ځانته برابر کړل بیا لاړم دموسی قرار ګاه کی می پوره لس بمه د موسی په امضا ځای پرځای کړل او ټول والوتل ټولو شاته د حکمت دپلار په ګډون دی قیصی ته غوږ تیولی وو حکمت ته یی چکچکی ووهلی حکمت دټولو نه خدای پامانی واخیسته یعقوب ورته د غره نه هاخوا یو

(c) ketabton.com: The Digital Library

موټر برابر کړ تر څو پلار او حکمت یی تر خپل کلی ورسوی حکمت یوځل بیا دسپین غر په سخته لاره روان شو افغانستان ته زخمی مرغی هم روغه شوی وه هغه یی هم غوښتل ځان سره تر افغانستانه ورسوی هر کله چی حکمت مرغی د سپین اخري ځای ته یی ورسوله مرغی پخپله په حرکت راغله او پر والوتله حکمت خپل کور ته لاړ دخپلی مور سره یی وکتل خپل ترونه چی یی وکتل ترونو چی فضل وکوت نو حیران شول حکمت ورته وویل حیرانیږی مه زه پوهیږم پلار می تاسو وړی وو او بندی کړی وو ډیری پیسی مو يي په سر ورکړی وی ددواړو ترونو رنګونه یی ژیړ شول بیا یی ورته وویل زما ټول مصرف مو په پاکستات کی دجمشید په هوټل کی په غاړه اخیستی وو مور مو راته دلته ساتله او پلار مو موسی سره راته ساتلو دا دومره پیسی مو له کومه کړی دواړه ترونه یی غلی وو دحکمت وریندار چاقو باندی رومیان میده کول حکمت ورنه چاقو واخیست دزرداد په غاړه یی کیښود لومړی یی ورته وویل چی زه دقتلونو سره وس اموخته شوی یم تا هم وژلی شم کاکا خو دا راته ووایه چی پیسی چا درکړی وی دحکمت مور له حکمت څخه چاقو واخیست حکمت یی دوه کلکی کلکی سپیړی کش کړ ورته ویی ویل چی دومره وخت نه وروسته می په کور خوشحالی راغلی دا راباندی وس ولی غم کوی دوی ته دی خدای سزا ورکړی دواړو ترونو یی پخپله ګناه ومنله ښنه یی وغوښته حکمت دواړه معاف کړل.

او حکمت ورځخه راغللو خار ته او خپل ژوند یی په خار کی تیر کړ پای

(c) ketabton.com: The Digital Library

داقیصه ریښتونی ده ما د خپل ماما دورکیدو په یاد کی لیکلی ده ستاسی ټولو څخه هیله لرم چی خوخه شوی مو وي او خوند مو ورنه اخیستی وی که غواړی چی بله برخه یی هم ولیکم ماته مسیج وکړی ضرور دکتاب لیکوال :سید ادریس عادل 👇👇👇👇👇👇

(c) ketabton.com: The Digital Library

حکمت پوره لس ورځی کلی کی دخپل مور اوپلار سره تیری کړی. کاکاګانو سره یی هم عادی حالت غوره کړ.

ددومره وخت نه وروسته راغی جلال آباد ښار ته غوښتل یی تر څو دسپنا سره واده وکړي خو هغی ته یی په سپین غر کی یو کور جوړ کړی وو چی تر څو ددوی دکور مثلی حل شی نو بیا به سپنا هم خپل کور ته راولی او واده به ورسره وکړي.

ډوډی او دخوراک نور ټول سامان به دیعقوب کسانو وروړل سپنا که څه هم انتظار یی نشو کولای ځکه چی داسی یوه ښځه چی ټول عمر په هوټلونو ګرځیدلی وي هغه بیا چیرته دومره انتظار کولای شي

دحکمت لپاره یی په ځان دومره سخته تیروله.

حکمت په ښار کی خپل ژوند روان کړ کور یی هم ونیو او پلار ته یی کسب برابر کړ خو خپله یی دبل څه اراده لرله.

پلار ته یی یو دوکان جوړ کړ تر څو پلار یی پکی سوپ خرڅ کړي .

حکمت پاکستان کی دجمشید په هوټل یعنی بیسټ ویسټران کی دسوپ دجوړلو عالی طریقه زده کړی وه. اوخوندور سوپ یو څو ورځی پوخ کړ پخپله یی اول کی خرڅاوه خو بیا وروسته یی خپل پلار ته پریخود ځکه چی په لږ وخت کی یی ډیر شهرت پیدا کړ.

او حکمت هم نور نه غوښتل چی دلته پاتی شي پخپله یی تکل وکړ چی لاړ شي سپنا پسی سپین غر ته تر څو هغه هم راولی ښار ته خو دا دومره اسانه نه وه ولی چی اخر پښتو ده مور پلار به یی څه ورته وایی ایا ورسره به یی ومني او کنه خو بیا به یی هم دموبایل له لاری دسپنا سره اړیکه نیوله.

دسپنا ټول حال یی اخیست فکر یی کاوه چی ټول مشکلات ده خپله حل کړي نو دا خو لا وړه خبره ده روان شو غوښتل یی سپین غر ته ولاړ سی جلال اباد ښار کی تلاشی چوک ته خیرمه د میرانو کلی ته تلونکی یو موټر ته غوښتل یی تر څو ورپورته سی. داوخت ورته ادریس دشا لخوا نه غږ وکړ ادریس دحکمت دکلي دوختونو نه ملګری وو ادریس دوی هم چی دکلی دتکلیفونو نه نور په تنګ شوی وو دوی هم ښار ته کډه راوړی

(c) ketabton.com: The Digital Library

وه ادریس له حکمت سره یو څه کښینات بنډار یی ورسره وکړ بیا یی ورنه پوښتنه وکړه

چی یاره چیرته روان یی حکمت ورته وویل چی ولا وروره یو جینی وه پاکستان کی می خوخه شوی وه ماته جمشید ویلی وو چی دی جینی پسی دلته زورور خلک ګرځی او ما ورته ویلی وو چی زه هم دزور پسی ګرځم او خدای که زور راکړ نو دپلار دغچ نه وروسته به همدغه انجلۍ خپلوم دپلار دشمانان می پیدا کړل خو خپله وینه می وختله ځکه می ورته څه ونه ویل او وس نو غواړم سپنا هم خپله کړم بس زړه می داوایی چی دادومره مشکلات چی می پخپله حل کړل داهم حل کولای شم

ادریس ورته په خوله لاس کیښود ورته ویی ویل پام کوه دامشکلات تا ندی حل کړی ما او تا څه انسانان یو کمزوری وجود حکمت ورته وویل چی یاره داخو منم چی هر څه الله تعالی کوی خو کمزوری به انشاللّٰه دومره نه یو

ادریس ورته وویل:فکر وکه که چیرته ته دټول جهان پادشاه شی خو په یوه دښته کی بند پاتی شوی او سخت تږی یی اویو کس سره اوبه دی تاته وایی چی ټوله بادشاهی دی ما پسی ولیکه زه به درته اوبه درکړم ته به یی ورپسی ولیکی کنه حکمت وویل هو لیکم یی .

نو ادریس وویل :چی ته یو ګیلاس اوبه ځانته دښته کی نشی پیداکولای نو ته بیا څنګه ځانته زورور وایی دحکمت سر په دی کیسه پوره خلاص شو ولاړ جومات ته دوه رکعته نفل لمونځ یی وکړ بیا یی توبه وویستله دخپلی غلطۍ احساس ورته وشو .

بیرته راغی خپل کور ته خپل مور ته یی دسپنا په باره کی ټوله خبره وکړه پلار یی هم قیصه واوریده مور یی ورنه په دی خبره سخته خفه شوه چی حکمت ځان لپاره خالی دهوټلونو استعمال شوی جینی خوخه کړی ده مور یی ورته وویل چی دی جینی نه تیر شه دبادشا لور وغواړه درته غواړم یی خو حکمت خپله ضد نیولی وو خو دیو څه ټینګار وروسته یی خپل مور او پلار رازی کړل مور او پلار یی هم غوښتل چی خپله انګورووینی نو حکمت سم دلاسه ادریس ته زنګ ووهلو چی موټر راولی ادریس دوی نوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

نوی موټر رانیولی وو ادریس موټر راوستو حکمت چی په پیخور کی یی موټر یاد کړی هم وو خو بیا یی هم ادریس ته یی وویل چی ته ورته کینه.

حکمت دوی یی سره دمور او پلار دسپین غر تر لمنی راورسول په لاره کی حکمت خپل کلی هم ولیده خو ورتاو نشو ځکه چی هر کله به دی کلی ته ورننوت خپل د سختی وختونه به وریاد شول.

هغی نه غوښتل چی نور خپل سخت وختونه رایاد کړي.

حکمت یو ځل بیا دسپین غر په لارو مخ په پورته روان شو خو دا ځلی ورسره سپین ږیری پلار او سپین سری مور هم وه.

حکمت تر سپین غر یوځل بیا واوړیدو خو داځلی ورته دی تګ هیڅ خوند ورنکړ ځان یی دیعقوب قرار ګاه ته ورساوه مور او پلار یی قرار ګاه کی کینول قرار ګاه کی یی ډیر درناوی وشو خو دی وخت کی قرار ګاه دافغانستان خواته رانږدی شوی وه تر څو جنګ له نږدی وڅاری بلکی افغانستان کی وه مور او پلار یی قرار ګاه کی پریښودل خپله ولاړ سپنا پسی سپنا یی رااروانه کړه هر کله چی قرار ګاه ته نږدی شو شنی لوخړی له قرار ګاه نه پورته شولی بی پیلوټه الوتکو په قرار ګاه برید وکړ دحکمت دقرار ګاه ټول ملګری هواکی لوغړن لوغړن پورته شول حکمت چی قرار ګاه کی یی دبی پیلوټه الوتکو څخه دځان ژغورنی سختی طریقی زده کړی وی نو سپنا ته یی وویل چی مزه چیرته سپنا چی وکتل ګوری بی پیلوټه تیاره ددوی خواته راروانی دی نو یی دویری شاته منډه کړه حکمت ورپسی ډیر غږونه وکړل خو اجل چی راشی بیا دیته نه ګوری حکمت ورته کتل چی سپنا باندی یوبم دبی پیلوټه لخوانه راغی حکمت دتیږی شاته ځان پټ کړ او سپنا یی په مخکی لکه د بال پشان هواته پورته شوه او د سپنا دردوونکی چغی سره یی خپله بی وسی حس کړه ژړا ورغله دسخت درد نه یی دبی وسۍ ترخی اوښکی تویی کړی بی پیلوټه حکمت ونه کوت نو ځکه ولاړی خو پدی تش میدان کی خالی حکمت ژوندی پاتی شو حکمت چی وکتل ګوری چی دافغانستان کوماندو قرار ګاه ته ننوزی نو خپله تومانچه یی راوخیسته غوښتل یی چی یو هم ورنه ژوندی پاتی نشی سخت دغوسی اخری حالت کی وو داوخت یعقوب تر لاسه ونیو یعقوب په

(c) ketabton.com: The Digital Library

ولی سخت ټپی شوی وو حکمت یی په زوره له هغه ځایه راوباسلو حکمت غوښتل چی کم از کم دخپل پلار مړي خو خپله ښخ کړی خو یعقوب ورته وویل چی وس نه کیږی خدای به خیر کړی رازه چی ځو حکمت دسپنا یو هډوکی له ځان سره وچت کړ موچی یی کړ او روان شو پیښور ته.

داچی پیخور کی یی څوک پیژند ګلو هم نه وو خو بیا هم دیو څه مزل وروسته یو موټر په دړادړ کی تیریده حکمت ورته لاس ونیو موټروان چی یی وکوت حق حیران شو سترګی یی کړیغی راووتی.

په موټر کی ناست زلمی جمشید دی حکمت بیخی حیران شو خو داچی دامهال یی جمشید ته سخته اړتیا وه نو ورسره کښیناست هیڅ یی هم ورته ونه ویل حکمت په لاره درد بی هوښه کړ واقعا چی سخته ده پلار او مور درنه بیل ولاړ شی یو ملګری دی هم ژوندی پاتی نشي او مینه دی هم ستا په مخکی بی پیلوټه په هوا کړی حکمت د درد دلاسه بی هوښه شوی وو یو وخت کی چی راپاسید ګوری یو وی ای پی هسپټال کی پروت دی په سنګ کی یی یعقوب پروت وو جمشید په ناسته ویده وو سهار وو دروغتون نه بهر دچنچنو چنهار اوریدل کیده دلمر یوه وړه وړانګه دحکمت په مخ لګیده چی حکمت یی ارام ته نه پریخود حکمت له خپلی بستری پاسید سیرم او کنول یی لری کړل دکړکۍ خواته ورغی تازه هوا وه داشداری پرده یی لری کړه یو څو اوږدی ساګانی یی واخیستی بیرته راغی خپل کټ خواته اول یی جمشید ته وکتل ځان سره یی وویل چی دا نو څنګه اول کی یی غولولم داسی یی کول وس به نو څه مطلب یی وی خو نه وس هیڅوک مطلب نلری ولی چی زه څوک نلرم

داوخت یوه نرسه راغله حکمت ته یی ددوایی دخوړلو سپارښتنه وکړه نرسی شربت راواخیست سر یی تری لری کړ او دبوتل په سر کی یی حکمت ته شربت واچوه حکمت په ډیر خوند سره دشربت ګوټ تیر کړ.

یو څه ارام شوی وو ذهنی ستړیا یی هم ختمه شوی وه داوخت یعقوب هم په سد راغی جمشید لا هماغسی ویده دوی دواړه بیرون ووتل غوښتل چی دخوراک لپاره څه پیدا کړی دروغتون نه په یو څه واټن کی یو مشهور هوټل دی هوټل ته به صرف بهرنی سیلانیان راتلل او دلته به پاتی کیدل

(c) ketabton.com: The Digital Library

نور هیڅاته هم اجازه نه وه حکمت او یعقوب شاوخوا ډیر وکتل بل هوټل یی پیدا نکړ زړه نازړه همدی هوټل ته ور ننوتل هوټل کی ریشتیا هم هر رقم خکلی انجونی ګرځیدلی دادجمشید دهوټل په څیر نه وو نو حکمت چی ورننوت شاوخوا یی ګروپونو ته کتل رقم رقم ګروپونه پکی لګیدلی وو کاشی یی داسی جوړه وه لکه په سمندر کی چی روان یی داسی رنګ یی وو او داسی ځای وو چی پښی به دی خیرنی هم وی بس چی به ورننوتلی پښی به دی هم پاکیدلی ولی چی هر وخت به یی صفایی کارانو صفا کاوه هر رقم ګیلاسونه شراب او بنګاوی اپیم تروه کبان ورسره نارنج رقم رقم جامونه دسیلانیانو په لاس کی وو سیلانیان ټول دخپلو معشوقو سره ناست ول او هر یو ته خدای په پاکستان کی جنت برابر کړی وو نو حکمت چی داحالت ولید هغه حدیث وریاد شو چی دادنیا دکافر لپاره جنت اودمسلمان لپاره دوزخ دی.

حکمت ولاړ دهوټل مشرانو ته غوښتل یی ورڅخه یو څه په پور واخلی خو هغوی چی ددوی حالت ولید حکمت دوی ورته لیونیان ښکاره شول خپلو ساتونکو ته یی امر وکړ چی له هوټله یی وباسی یو ساتونکی حکمت ته لاس واچو حکمت ورته وویل په ارامۍ مو پریږدی، ځو او که په زور شوه والاهی که می ستاسی هغه دادا هم له دی زایه وباسی یو تن عسکر حکمت ته کلکه سپیره ورکړه نور نو حکمت ځان قابو نشوی،کړای په هوټل کی ونښتل حکمت به هر یوه ته لاس اچوه هغوی پری ډیر وو دا ځل یی بیا دقسمت مور مړه وه خه وهل یی وخوړل خو دوی هم پکی یودوه تنه خه برابر کړل

داوخت دمهلی پولیس راغلل حکمت دوی یی ولچک کړل دهوټل ساتونکو په لوړ اواز وویل چی هوټل ته ملنګ صاحب چی ددی لوی هوټل مشر دی تشریف راوړی ټول خلک حیران شول چی تر اوسه چا ملنګ صاحب لیدلی لا ندی او بل ملنګ صاحب هر هیواد کی بیل بیل کاروبارونه لری نو هغه نن دلته دیو جنګ په سر ولی رازی ملنګ صاحب دننه راغی حکمت دوی چی وکتل هک حیران پاتی شول حکمت یعقوب ته وکتل ورته یی ویل چی دانو سنګه کیدای شی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ملنګ صاحب دحکمت ملګری جمشید وو دا دومره غټ هوټل ټول دجمشید وو .

جمشید دپولیسو نه حکمت او یعقوب خلاص کړل حکمت او یعقوب دوی یی ځان سره دهوټل دفتر ته چی اخری منزل کی وبوتلل
شپاړلس منزله هوټل وو په
پنځلسم کی یی دجمشید دفتر وو حکمت چی لګ څه ارامی یی حس کړی وه بیا نا ارامه شو.

جمشید ورځینی وپوښتل چی څه اړتیا وه تاسی له ساتونکو سره مو جنګ کاوه او چی له روغتون نه راوتلې نو زه خو به مو راپاسولی وم کنه دا که تاسی وس پولیسو ولا بوتللی وای ما به بیا چیرته لټولای حکمت ورته صفا صفا وویل:ګوره جمشیده ستا دکلیمی نه بغیر زه په هیڅ هم باور نلرم ته داخلی هڅه مکوه چی زما باور لاسته راوړی هغه یو وخت وو جمشید ورته وویل چی زه ستا باور لاسته نه راوړم بلکی لاسته راوړی می دی ځکه چی مادرته تر اوسه ندی ویلی چی پر ما باور وکړه او ته خپله راته داخبره کوی دواړه سره کښیناستل یو کوک او تروه کبان یی راوغوښتل دری واړو خه په مزه مزه کبان خوړل حکمت دجمشید نه دخوراک منځ کی پوښتنه وکړه چی خا ته دا راته ووایه څنګه بچ شوی او بیا درته زما ادرس له کومه شو او دا ځل غواړی راسره کوم ګیم وکړی جمشید ورته وویل:کبان خوره دا اوږدی قیصی دی وخت نیسی هر کله چی خوراک ختم شو نو جمشید ډی جی سیسټم جوړ کړ مو زیک یی پکی ولګاوه حکمت غوږونه بند کړل یعقوب هم بیرون ووت جمشید هم ورسره راووت ټول راغلل په هوټل کی دحوض تر څنګ کښیناستل جمشید حممت ته وویل:یاره هغه ورځ باندی زما دمرګ سل فیصده چانس وو خو تا چی زه داسی ناساپی خوشی کړم زه ستا په نیت پوه شوم زه دومره ساده نه وم لکه څومره ساده چی دی مینتلی وم زه په هر څه پوهیدم حتی تر دی ما پوره دری کاله نظامی څانګه کی کار کړی دی زه چی تا پریښودم زه مستقیم لاړم ماما کره هلته می پوره یوه اونۍ تیره کړه.

دیو عادی انسان په رقم به می هلته ژوند کاوه دهفتی په دوهمه ورځ

(c) ketabton.com: The Digital Library

خبر سوم چی بیست ویستران دنامعلومو وسلوالو لخوا والوزول شو او هم دموسی قرار گاه هو که چیری ته دپاکستان حکومت ته ووایی چی دموسی قرار گاه ما ختمه کړه او موسی هم ما وواژه نو هغوی تاته لوی انعام لری.

خو که دبیسټ ویسټران نه خبر شول بیا نو زندان دی مبارک شه دبیسټ ویسټران په حقیقت یوازی یو زه خبر یم یو ته او یو یعقوب نو باید خولی بندی کړو او دغه انعام پر یوځای واخلو .

حکمت ورته وویل داسی انعام زما پکار ندی زه هیڅوک نلرم باید چی زه دخپلوانو غچ واخلم.

دمور دپلار دسپین غر زخمي مرغۍ یو ځل بیا روغه شوی او دا ددی لپاره چی دظالمانو ځای تنور وګرځوي.

حکمت او یعقوب له پیښور څخه روان شول تر څو لاړ شی او وزیرستان کی خپل حال خپلو مشرانو ته بیان کړي خو جمشید ورته وویل :داهر څه ما ستاسی له کبله پیدا کړی اصلا هر کله چی بیسټ ویسټران وران شو ټولنیزو رسنیو زما هوټل زیات مشهور کړ ما خپل دهوټل کاریګر هم دیوی هفتی لپاره رخصت کړي وو ماسره دبهرنیو هیوادونو نه دومره مرستی وشوی که چیرته یی زه ټول عمر هم وخورم نو کم به وي او دا هوټل هم دهمغی ثمره ده.

حکمت ته سخته غوصه ورغله پوه شو چی جمشید خپله سزا نده لیدلی حکمت جیب نه چاقو راوویست خو یعقوب ونیو هغی ته یی په لوړ اواز وویل چی جمشید وس زموږ ملګری دی که نه وای بیا به یی دومره خه راسره نه کول.

حکمت ورسره ومنله حکمت دوی ته داوخت یو موټر پکار وو تیار دجمشید موټر ولاړ وو خپله یی چلولو ته کښیناست یعقوب او حکمت ځان تر وزیرستانه ورساوه هلته یی خپلو مشرانو ته ټول جریان تیر کړ که څه هم ډیجیټل موبایلونو زمانه وه خو ددوی سره خبری چا په موبایل نشوی کولای ځکه چی شبکو والا بیا کشف کولای شول نو ځکه به هر کس دجریان تیرولو لپاره دوی ته راتلل .

(c) ketabton.com: The Digital Library

حکمت دوی ته پوره پنځه ویشت نور کسان وروسپارل شول تر څو سپین غر پوسته جوړه او ویی ساتی او ټولو مشرانو به ویل چی هری پوستی ته به انشالله پوره دوه سوه دری سوه مجاهدین ورلیګو تر څونور ددی هر څه لمنه راټوله کړو پخیر حکمت دوی ته په یوه هفته کی دوه سوه سرتیری راورسیدل یو ورسره طبیب هم وو امر شوی وو چی په ننګرهار به ورځی دا وخت قندهار هم سقوط کړی وو او هرات هم کندز هم په جمعه کی دمجاهدینو لخوا پوره اووه ولایته سقوط شول حکمت دوی ته ټول بریپ رسیدلی وو حکمت دانتقام سخته لمبی اخیستی وو خپلو مشرانو ته یی وویل چی تر څو دجنګ ساحی ته ولیګی داوخت غزنی کی سخت جنګ وو حکمت یی غزنی ته ولیګو غزنی کی حکمت نو دټولو مشر وو سخت جنګ وشو خو اخر هم بری دطالبانو مجاهدینو په برخه شوه حکمت دوی دغزنی زندان شاتنی برخی ته اور ورکړ او ټول زندانیان یی ازاد کړ حکمت غوښتل دخوشحالۍ نه والوزی ولی چی داځل یی ځان ډیر قوی لید او فکر یی کاوه چی دمور او پلار غچ یی اخیستی دی یو څه امریکایان یی په غزنی کی نیولی وو حکمت هغوی سخت ووهل حتی تر دی چی حکمت ځان په ډیرو وهلو ستړی کړ .

ریشتیا چی هم دپښتنو او افغانانو انتقام ډیر سخت وي .

حکمت غزنی خپل ملګرو ته پریخود راغی لوګر ته دلوګر والی ورته پخپله تسلیمی ورکړه.

لوګر هم سقوط شو.

حکمت لوګر نه راغی لغمان ته لغمان کی نو بیا بیل جنګ شروع وو دمجاهدینو جذبه دمرګ په لوری دهر مجاهد ورتګ او بیا دبی پیلوټه سره جنګیدل خو دلته دحکمت په مشرۍ کی ډیر ملګری یی وژل شول خو بیا هم بریا دمسلمانانو وه.

دا وخت حکمت دوی ته خبر راغی چی کنړ هم سقوط شو خالی بس ننګرهار او کابل پاتی وو دشپی ټول ننګرهاری ښاریان بیده سول ټولو ته یی امنیتی ځواکونو خه ډاډ ورکړ والی صاحب هم ورته وویل چی هیڅ مشکل نشته .دسهار وختی خبره وه چی مشرانو حکمت دوی ته زنګ ووهلو

(c) ketabton.com: The Digital Library

چی ځان دی راورسوی ننګرهار ته چی هر څه درته په رضا تسلیم کړی دننګرهار ښاریانو به دمجاهدینو موټرو ته عجیب عجیب کتل ته به وای چی هغوی وس پوه شوی وی چی دوی خو هم زموږ پشان انسانان ول.
حکمت د سراچی موټر پر سر دخپلو ملګرو سره ناست وو اودا ناره یی وهله.
نصر من اللّٰه وفتح قریب .
هری خواته یی په خوشحالۍ باندی کتل داسی ورته ښکاریده لکه دپلار روح چی یی ارام شوی وي.

پای
که هر څه مشکل یا غلطی وی تاسی ټول ښننه کوی.
هغه ورونه چی اسلامی امارات سره وی او دا ناول یی لوستی خپلی څرګندونی مو راسره په لاندی نمبر شریکی کړی مننه
0731363201

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

ربه زه ژوند غواړم مستي غواړمه
ربه زه ډيره زنده ګي غواړمه
پلاره تا ټول عمر زموږ لپاره ژوند کړی دی
ربه زه خپل پلار په محشر کی جنتي غواړمه
تل ميخانو کی ګرځم تل خپلی نشی کوومه
په سمه لار چی شم بيا مرګ زه سمدستي غواړمه
چی خپل جومات ته راشم هر څه رانه هير شی په خدای
دلته پناه بيا زه دهر جهنمي غواړمه
بس خلاصه داچی انسان يم بن ادم يم اخر
ربه پنا زه ستا دهری ارزيابی غواړمه

ستاسی دلا بريا په هيله ستاسی ورور سيد ادريس عادل

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library